

DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MORGEN

#ALTIJDBESCHERMD

Sociale zekerheid van morgen

#ALTIJDBESCHERMD

1.

**Onze sociale
zekerheid,
altijd beschermd**

Sociale zekerheid van morgen

Onze sociale zekerheid beschermt je. Je hele leven lang.

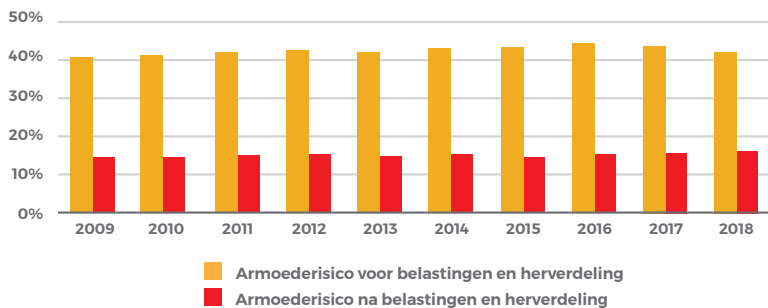
Al bijna 75 jaar beschermt de sociale zekerheid miljoenen Belgen tegen de risico's van het leven zoals ziek worden of een arbeidsongeval hebben. De sociale zekerheid is er evengoed op mooie momenten, zoals de geboorte van een kind of (betaalde) vakantie.

Het basisprincipe? Solidariteit. Solidariteit voor iedereen en in alle levensfasen. Het oorspronkelijke en voor die tijd revolutionaire concept waarop onze sociale zekerheid is gebaseerd, is vandaag nog even krachtig: *“Iedereen draagt bij in functie van zijn middelen en ontvangt in functie van zijn noden.”* We stoppen allemaal een beetje salaris in een gemeenschappelijke pot en de dag dat een van ons het nodig heeft, wordt die door iedereen geholpen.

Wanneer de financieringsregels worden nageleefd, is onze sociale zekerheid het krachtigste wapen tegen ongelijkheid en armoede. Zonder de sociale zekerheid zou de armoede in ons land fors toenemen (OESO). Vandaag zit één Belg op vijf in armoede (16,4 procent in 2018, Statbel). Wanneer we geen belastingen of sociale bijdragen zouden innen, en die belastingen en bijdragen herverdelen, zou meer dan 40 procent van de Belgische bevolking in (relatieve) armoede leven.

ARMOEDERISICO VOOR EN NA HERVERDELING

Bron: OESO, Income inequality database 2019 & EU SILC

2.

**Onze sociale
zekerheid
bedreigd**

Onze sociale zekerheid en bescherming staan onder druk.

Vandaag staat dit nationaal symbool, deze syndicale verworvenheid, deze belofte op een leven zonder onoverkomelijke hinderpalen, meer dan ooit onder druk. We nemen vijf bedreigingen onder de loop die onze sociale zekerheid, onze sociale bescherming en levenskwaliteit viseren.

1) Afbouw van bescherming en dreiging van privatisering

Eén werkloze op twee loopt een sterk verhoogd risico op armoede. Hetzelfde geldt voor vier op de tien alleenstaanden met kinderen. De sociale zekerheid is dus nu al niet perfect sluitend en biedt nu al onvoldoende bescherming. De rechterzijde en een deel van de werkgevers schuiven privatisering naar voren als oplossing. Financiële instellingen en grootbedrijven lonken dan ook begerig naar wat voor hen een zak vol geld betekent. Maar privéverzekeraars, die tot elke prijs winst nastreven, vergroten de ongelijkheid in plaats van die te verkleinen.

2) De sociale zekerheid regionaliseren = geen oplossing

De sociale zekerheid wordt met **splitsing** bedreigd. Nationalistische tendensen en onafhankelijkheidsstreven riskeren onze sociale zekerheid te ontmantelen. De sociale zekerheid splitsen betekent echter dat je de basis van het systeem verkleint. Net als voor andere verzekeringen heeft de verenging van de bijdragegrondslag één belangrijk effect: minder bescherming.

Vandaag staat ons sociale zekerheidsmodel borg voor solidariteit tussen alle mensen: tussen hoge en lage inkomens, tussen de sterkste en de zwakste schoulers, tussen rijk en arm. Hoe breder en hoe robuuster de basis voor de sociale zekerheid, hoe beter. **Hoe groter het bereik waarop je solidariteit gebaseerd is, hoe beter je tegenslagen kan opvangen.** Hoe groter de gemeenschappelijke pot door bijdragen te verzamelen, hoe beter je de personen kan helpen die er op een bepaald ogenblik nood aan hebben. Solidariteit is nodig opdat een samenleving meer is dan een optelsom van individuen die alleen op hun individuele verantwoordelijkheid rekenen.

3) Vergrijzing: maatschappelijk gegeven om rekening mee te houden

We leven langer dan vroeger. Die vergrijzing van de bevolking brengt extra kosten met zich mee. De Studiecommissie voor de Vergrijzing schat dat de kost van de vergrijzing tussen 2018 en 2070 op 2,4% van het bbp.

Maar dat er meer ouderen zijn betekent toch niet dat we hun bescherming moeten verminderen? Integendeel. Toch wendden sommigen de vergrijzing aan om onze sociale zekerheid én levenskwaliteit geleidelijk aan af te breken. Een echte toekomstvisie met oog voor de volgende generaties zou er eerder in bestaan meer middelen te vinden om de nieuwe noden te dekken die voortvloeien uit de vergrijzing.

4) Onze sociale zekerheid loopt inkomsten mis

De sociale zekerheid dreigt in te storten als de financiering ervan niet wordt herzien. Zo ging ongeveer 20% van de financiering van de sociale zekerheid in rook op. Dit is nog versneld met de inefficiënte taxshift van de regering-MR-N-VA-CD&V-Open vld. De directe financiering van de sociale zekerheid werd gedeeltelijk vervangen door een compensatie van de federale overheid.

Als gevolg van de ondoordachte en dogmatische verlagingen van de sociale bijdragen, die meer weg hebben van geschenken aan bedrijven dan van verstandig en doordacht economisch beleid, staat de sociale zekerheid nu aan de rand van de afgrond. Want rechts heeft, naast deze drastische verlaging van de sociale bijdragen zonder compensaties voor de financiering van de sociale zekerheid, ook heel wat achterpoortjes ingebouwd om de correcte betaling van sociale bijdragen te omzeilen.

De vormen van alternatieve verloning (waar weinig of geen sociale bijdragen op worden betaald) namen heel sterk toe: ecocheques, bedrijfswagens, resultaatsgebonden voordelen en andere bonussen, aandelenopties ... en betekenen minder inkomsten voor onze sociale zekerheid.

Het sociaal secretariaat SD Worx schat dat deze extralegale loonmassa op bijna 7 miljard euro per jaar, zelfs zonder rekening te houden met voordelen als aanvullend pensioen, hospitalisatieverzekering en tankkaarten. De totale loonmassa van werknemers in de privésector bedraagt 103 miljard euro. Het totale van sociale bijdragen vrijgestelde loon zou dus minstens 10 procent kunnen bedragen. Bovendien leiden de veranderingen in de arbeidsmarkt (digitalisering, nieuwe vormen van werkgelegenheid en dergelijke) tot een daling van de sociale bijdragen en dus ook van de financiering van de sociale zekerheid.

5) Onze sociale zekerheid wordt gebruikt als budgettaire pasmunt

Nu de financiële situatie van de sociale zekerheid onder druk staat, wordt de nadruk vaak gelegd op de uitgaven en veel minder op de inkomsten. Dit zogenaamde 'gat' wordt vervolgens aangegrepen om 'besparingen' te forceren en om mensen tegen elkaar uit te spelen - werknemers tegen werklozen, zieken tegen mensen die gezond zijn, vluchtelingen tegen de rest van de bevolking, Vlamingen tegen Walen, enzovoort.

De uitgaven voor sociale bescherming in ons land (30,3% van het bbp) zijn echter in lijn met die in de buurlanden. Ze zijn lager dan in Frankrijk (33,9%), vergelijkbaar met Nederland (30,2%) en iets hoger dan in Duitsland (29,1%).

Het Europese begrotingskader vormt ook een bedreiging in de vorm van drastische bezuinigingen op de sociale zekerheid. Ook al wordt de sociale zekerheid voor het grootste deel uit onze lonen gefinancierd, toch komt de staat voor bijna 30 procent tussen in de financiering ervan. Welnu, sommige aanhangers van het principe 'ieder voor zich' zien de sociale zekerheid alleen als een belangrijke uitgave. Maar als we in de sociale zekerheid snoeien, dan worden duizenden of zelfs miljoenen burgers aan hun lot overgelaten. Want knippen in de uitgaven van de sociale zekerheid dat is knippen in onze betaalde vakantie, ziekte-uitkering, ons pensioen, kindergeld, de terugbetaling bij de dokter.

De rechtse krachten vormen de grootste bedreiging voor de toekomst van de sociale zekerheid, zoveel is duidelijk. Daarentegen ligt de grootste kans voor de sociale zekerheid van morgen bij de linkerkant.

Met de studiedag van 19 november 2019 over de toekomst van de sociale zekerheid wil het ABVV, net als in het verleden, ook nu de **drijvende kracht** zijn achter de verandering, versterking en verdieping van de sociale zekerheid. **Voor een sociale zekerheid die de garantie biedt dat ze iedereen altijd beschermt.**

3.

**Onze sociale
zekerheid, onze
verworvenheid**

Een korte blik op de geschiedenis van onze sociale zekerheid leert dat de werknemers en de vakbonden de motor zijn geweest achter de geleidelijke uitbouw, stap na stap, strijd na strijd, van de sociale zekerheid zoals we die nu kennen. Maar de geschiedenis leert ook dat, zeker sinds de financieel-economische crisis, de mensen voor wie de sociale zekerheid cruciaal is, de begunstigden van sociale uitkeringen, en meer in het algemeen onze sociale zekerheid zelf meer in meer in het vizier komen.

Kort historisch overzicht

1820

Vanaf 1820: werknemers beginnen zich te organiseren tegen de erbarmelijke levensomstandigheden. Geleidelijk aan ontstaan 'maatschappijen van onderlinge bijstand', 'coöperatieve vennootschappen' en 'kredietunies'. Het doel? Via een solidariteitsprincipe een minimum aan hulp bieden aan diegenen die hulp nodig hebben. Deze initiatieven zijn helaas nog steeds her en der verspreid en beperken zich tot bepaalde 'kringen' (corporaties, ambachtslieden, ...).

1841

Eerste grote stakingen

1869

Rond 1860 beginnen socialistische coöperaties met de beweging voor onderlinge bijstand en bescherming van het proletariaat. 'Solidariteit', de eerste maatschappij van onderlinge bijstand, wordt in 1869 opgericht. Het principe? Regelmatig bijdragen betalen in ruil voor een verzekering tegen bepaalde risico's. Het staat iedereen vrij om al dan niet in te tekenen.

1885

Oprichting van de Belgische Werkliedenpartij - de leden zijn automatisch lid van de partij, de vakbond én het ziekenfonds. Een stijgend ledenaantal maakt een steeds doeltreffender hulpverlening mogelijk. Het doel? Dit solidaire systeem doen uitgroeien tot de basis voor een verplichte sociale zekerheid, ondersteund en gefinancierd door de staat, ten voordele van alle burgers.

1898

Oprichting van de Syndikale Kommissie in de schoot van de Belgische Werkliedenpartij (wordt in 1937 het BVV of Belgisch Vakverbond en nog later, in 1945, het ABVV)

1903

Wet op de arbeidsongevallendeckking - de werknemers zijn verzekerd via een verplichte verzekering. Slachtoffers van arbeidsongevallen worden vergoed, de staat subsidieert dit. Bovendien is er geen sprake meer van 'schuld' of verantwoordelijkheid van de werknemer.

1993

België als federale staat - de deelstaten krijgen veel bevoegdheden, waarvan sommige raken aan delen van de sociale zekerheid. Belgen worden anders behandeld, afhankelijk van het feit of ze in Vlaanderen, Brussel of Wallonië wonen, wat de doeltreffendheid en de prestaties van de sociale zekerheid ondermijnt. Sommigen verheerlijken de privé-verzekeringen en pleiten voor de ontmanteling van de sociale zekerheid. Er komt een *'Globaal Plan voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de leefbaarheid van de sociale zekerheid'* waarbij de overheid ook 'de jacht' op de uitkeringsgerechtigden inzet.

2008

Financiële crisis

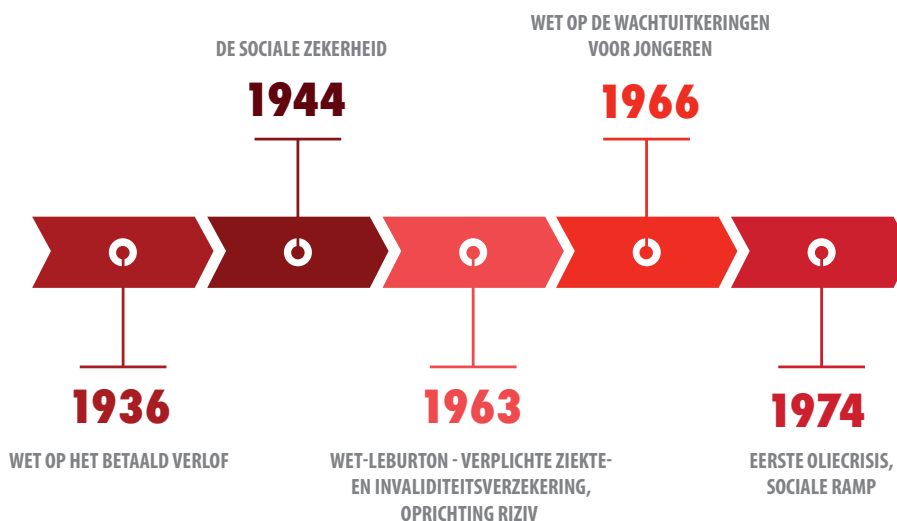
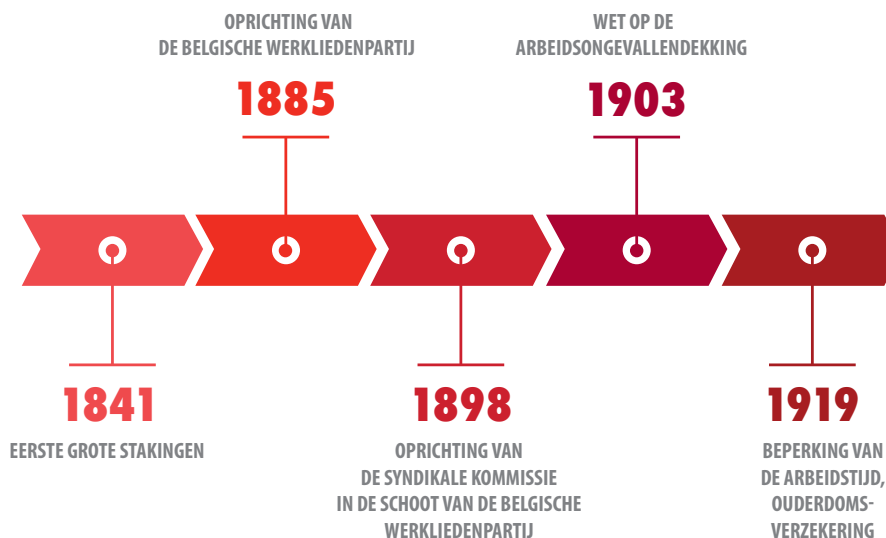
2011

Zesde staatshervorming - een aanzienlijk deel van de bevoegdheden van de Federale staat worden overgedragen aan de Gewesten en Gemeenschappen. Een deel van de overgedragen bevoegdheden raakt de sociale zekerheid en wel voor een totaalbedrag van 12 miljard euro.

- ▶ 4,3 miljard gezondheidszorg (o.a. de erkenning van de beroepen in de sector; het ziekenhuisbeleid; tegemoetkoming hulp aan bejaarden)
- ▶ 4,9 miljard kinderbijslag en Fonds Collectieve uitrustingen (subsidie crèches)
- ▶ 1,5 miljard doelgroepen
- ▶ 2,1 miljard activering, loopbaanonderbreking, dienstencheques

2014

Ingrepen van de regering-Michel die ons sociale zekerheidsmodel ondermijnen - strengere voorwaarden voor een werkloosheidsuitkering voor afgestudeerde jongeren, verhoging van de wettelijke pensioenleeftijd en verstrenging van de loopbaanvoorwaarden en beperking van de gelijkstellingen, 'jacht' op zieken, verlaging van de werkloosheidsuitkeringen, drastische bezuinigingen in de gezondheidszorg, catastrofale ingrepen die de inkomsten van de sociale zekerheid onderuithalen. De neoliberale beleidskeuzes bedreigen onze sociale zekerheid en levenskwaliteit. De meest kwetsbaren worden het meest getroffen gezien zij zich geen privéverzekeringen kunnen veroorloven voor een behoorlijke sociale bescherming.

OPRICHTING VAN
HET NATIONAAL CRISISFONDS
(VOORLOPER VAN DE RIJKSDIENST
VOOR ARBEIDSBEMIDDELING RVA)

1920

VERPLICHTE
PENSIOENVERZEKERING

1924-25

VERALGEMENING
KINDERBIJSLAGSTELSEL

1930

1921

STAKINGSRECHT

1927

VERGOEDING VOOR
BEROEPSZIEKTEN

BELGIË ALS
FEDERALE STAAT

1993

ZESDE
STAATSHERVORMING

2011

2008

FINANCIËLE CRISIS

2014

INGREPEN VAN
DE REGERING-MICHEL

Kinderbijslag

Geregionaliseerd in 2011

In 2019 bood onze sociale zekerheid bescherming aan:

1,8 miljoen gepensioneerden

440.000 werkzoekenden

170.000 slachtoffers van een arbeidsongeval

75.000 SWT'ers

91.000 vrouwen in moederschapsrust

435.000 werknemers in invaliditeit (>1 jaar ziek)

Migranten kosten de sociale zekerheid en de staat massa's geld

FOUT

0,17%, **dat is het positieve effect van migratie op ons bbp.** De Nationale Bank analyseerde de gevolgen van de instroom van reguliere migranten in 2015. Het economisch effect van migratie is over het algemeen positief. De Nationale Bank voorspelt over vijf jaar een positief effect op de Belgische economie van de vluchtelingen die in 2015 zijn aangekomen.

FOUT

Onze pensioenen zijn onbetaalbaar

Dit is een kwestie van keuze. Het ABVV kiest voor waardigheid en fatsoen. Wij willen dat de sociale zekerheid bestaanszekerheid garandeert aan toekomstige gepensioneerden. Het verheugt ons dat mensen steeds langer leven. Onze samenleving, ons werk en de financiering van onze sociale zekerheid moet zich aan deze realiteit aanpassen. In plaats van bedrijven te overstelpen met cadeaus pleit het ABVV voor een wettelijke pensioenleeftijd van 65 jaar en een minimumpensioen van 1.500 euro voor iedereen.

Onze sociale zekerheid staat aan de rand van de afgrond

FOUT

Er wordt vaak gesproken over een 'gat' of een 'diepe put' in de sociale zekerheid. Maar daar is niets van aan. **Als er 'normale', volledige sociale bijdragen worden betaald, dan is er geen enkel probleem.**

Het probleem is dat de opeenvolgende regeringen in de loop der jaren allerlei goocheltrucs hebben uitgevonden om in bepaalde gevallen het bedrag van de sociale bijdragen te verminderen of zelfs volledig te schrappen.

Bovendien zijn er ook andere vormen van verloning (andere dan loon) waarop nauwelijks of geen sociale bijdragen verschuldigd zijn. Deze alternatieve vormen van verloning swingen de pan uit, evenals de extralegale voordelen, vaak toegekend in plaats van salarisverhogingen. Dit fenomeen zadelt de sociale zekerheid op met een verlies van vele miljarden per jaar. Zelfs al kijken we slechts naar een tiental extralegale voordelen (zoals maaltijd- en ecocheques, aandelen, bedrijfswagens ... zonder grote kleppers zoals hospitalisatieverzekering, aanvullend pensioen en tankkaart mee te tellen), dan zien we dat de sociale zekerheid meer dan 2,6 miljard euro inkomsten mist.

FOUT

Onze sociale zekerheid is veel te duur

De Belgische uitgaven voor sociale bescherming (30,3% van het bbp) sporen met die in onze buurlanden. In België zijn die lager dan in Frankrijk (33,9%), zo goed als gelijk als de uitgaven in Nederland (30,2%) en lichtjes hoger dan in Duitsland (29,1%).

Het ABVV wil werknemers en burgers nog meer belastingen doen betalen

FOUT

Het ABVV aanvaardt niet dat de inspanningen om een sterke en doeltreffende sociale zekerheid te waarborgen op de schouders van de werknemers rusten. **Het ABVV wil niet méér belasting, maar wel betere belasting.**

Vandaag profiteren te veel mensen en bedrijven van het systeem, terwijl ze er niet of nauwelijks toe bijdragen. De sociale zekerheid wordt voor zo'n 70% gefinancierd met sociale bijdragen. Wij pleiten ervoor om ook andere inkomstenbronnen aan te boren. Ook onroerende of roerende meerwaarde, kapitaalinkomsten, meerwaarde op aandelen ... moeten bijdragen.

Onze sociale zekerheid is voor profiteurs

Anders waren we allemaal profiteurs. **Onze sociale zekerheid is een solidair systeem, we 'profiteren' er allemaal van.** De sociale zekerheid beschermt ons allemaal. Iedereen krijgt er op een bepaald moment in zijn leven mee te maken: bij vrolijke gebeurtenissen (geboorte van een kind) of bij minder aangename gebeurtenissen (zoals een arbeidsongeval).

Privatisering is goedkoper

Onze sociale zekerheid stoelt op solidariteit. Elke werknemer draagt bij in functie van zijn middelen; elke werknemer krijgt in functie van zijn noden (en niet in functie van de betaalde bijdragen). Het doel van de sociale zekerheid is niet 'winst maken', maar wel iedereen in staat stellen een waardig leven te leiden.

Privéverzekeraars hebben daarentegen slechts één doel: winst.

Premies worden berekend in functie van de risico's en het systeem is gebaseerd op kapitalisatie. Dat betekent dat deze verzekeringen alleen toegankelijk zijn voor diegenen die over voldoende financiële middelen beschikken om zich zo'n verzekering aan te schaffen. Bovendien houdt de logica van privéverzekeringen in dat de bijdragen hoger moeten zijn voor werknemers die sterker blootgesteld zijn aan diverse risico's (ziekte, arbeidsongeval, beroepsziekten). Welnu, laaggeschoolde werknemers en werknemers met een middelmatig of slecht betaalde baan zijn over het algemeen het meest blootgesteld aan deze risico's.

4.

Financiering van onze sociale zekerheid

Financiering van onze sociale zekerheid

Vandaag wordt onze sociale zekerheid hoofdzakelijk gefinancierd door sociale bijdragen van werknemers en werkgevers (70%). De resterende 30% komt enerzijds uit belastingen (btw en roerende voorheffing voor de alternatieve financiering) en anderzijds uit algemene overheidsinkomsten (o.a. de evenwichtsdotatie, overheidssubsidies).

Die financiering staat nu onder zware druk (zie hiervoor). Onze sociale zekerheid mag vanzelfsprekend niet *“van dag tot dag”* beheerd worden, op basis van wat *“nattevingerwerk”*, of afhankelijk van politieke schommelingen. De financiering moet stabiel en duurzaam zijn om het voortbestaan en de sociale bescherming op lange termijn te waarborgen.

Onze sociale zekerheid moet absoluut geherfinancierd worden zodat de belofte om de burgers te beschermen tegen tegenslagen in het leven, steeds kan worden nagekomen.

Investeren in sociale zekerheid is investeren in levenskwaliteit.

Het ABVV heeft een solide plan voor een duurzame financiering van de sociale zekerheid van morgen.

1) Stabiele, duurzame en rechtvaardige financieringsbronnen, bovenop de inkomsten uit sociale bijdragen

- ▶ Een jaarlijkse evenwichtsdotatie, die niet afhankelijk is van ‘responsabiliseringsmechanismen’/ingrepen op kap van wie rekent op de sociale zekerheid.
- ▶ Een hogere overheidsdotatie om de kosten van de vergrijzing te dekken.
- ▶ Een gegarandeerde alternatieve financiering die minstens alle verminderingen en vrijstellingen van socialezekerheidsbijdragen dekt en de ‘gaten’ dicht die door ingrepen van de regering werden veroorzaakt.

Deze alternatieve financiering (die niet afkomstig is van sociale bijdragen, maar vanuit de fiscaliteit) mag geen extra last betekenen op de schouders van de werknemers.

Deze alternatieve financiering van onze sociale zekerheid moet worden versterkt en moet deels voortkomen uit btw-inkomsten en roerende voorheffing (zoals momenteel het geval is), en deels uit de inkomsten uit de vennootschapsbelasting. Zo kunnen winstgevendende ondernemingen hun bijdrage leveren ter compensatie van de verlaagde bijdragen voor ondernemingen.

2) Versterkte financiering o.b.v. sociale bijdragen

- creatie van kwaliteitsvolle jobs
- herzien van bestaande kortingen op socialezekerheidsbijdragen en deze koppelen aan doelstellingen en verplichtingen voor jobcreatie
- een rem zetten op de ontwikkeling van banen met een “*low-social-cost*”, een halt toeroepen aan flexi-jobs en aanwervingsformules waarmee de correcte/ volledige betaling van sociale bijdragen wordt omzeild
- de loonwet van '96 herzien zodat onze lonen (en dus de bijhorende socialezekerheidsbijdragen) rechtvaardig kunnen stijgen
- een moratorium op de ontwikkeling van extralegale voordelen en cafetariaplannen, normale sociale bijdragen opleggen aan de uiterst onrechtvaardige ‘warrants’ (aandelenopties)

3) De bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid herzien en billijker maken

Waarover gaat het?

De bijzondere bijdrage sociale zekerheid (BBSZ) werd in de jaren '90 geïntroduceerd in het Globaal Plan-Dehaene. Dit plan had tot doel de socialezekerheidskas te spijzen. De bijzondere bijdrage is verschuldigd door alle personen die geheel of gedeeltelijk onderworpen zijn aan de sociale zekerheid voor loontrekkenden. Het bedrag van de inhouding varieert afhankelijk van het driemaandelijks brutoloon. Sinds de invoering ervan zijn de parameters van deze bijdrage nooit aangepast, noch geïndexeerd. In 2019 zou deze BBSZ €3 miljard opbrengen voor de sociale zekerheid, zelfs als dit binnen de personenbelasting wordt geregeld.

De BBSZ is van toepassing op het gecumuleerd inkomen van het gezin. Vandaag betalen werknemers een BBSZ zodra het brutoloon meer bedraagt dan €1.950.

Wat vragen we?

Niet meer belasten, maar wel eerlijker belasten! De inkomens uit werk vormen reeds de voornaamste financiering van de sociale zekerheid. Vandaag moet de sociale zekerheid echter aan nieuwe noden tegemoetkomen. Het is dus hoog tijd dat ook andere bronnen van inkomsten (met name kapitaal) hun steentje bijdragen. Daarom willen we de huidige bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid aanpassen door deze geleidelijk om te vormen tot een ‘algemene sociale bijdrage’.

Het ABVV wil ...

- de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid ook toepassen op de inkomsten van zelfstandigen, op de inkomsten van vennootschappen, op de roerende en onroerende inkomsten en op de meerwaarden gerealiseerd op die inkomsten
- het bedrag van het inkomen dat is vrijgesteld van bijdrageheffing verhogen, met als loongrens het loon waaronder de structurele lage loonvermindering van toepassing is, nl. €3012 bruto per maand, en voorzien in de indexering van deze loongrens
- de BBSZ individualiseren in plaats van toegepast per gezin
- een aanpassing van de percentages per schijf, om de lage en middeninkomens niet te straffen bij deze omvorming
- progressieve percentages per schijf invoeren (2% op de eerste schijf - bedrag nog te bepalen - en 3% op de tweede schijf

4) Oneerlijke belastingvoordelen afschaffen en deze bedragen opnieuw in de sociale zekerheid investeren

Dat kan onder andere door het belastingvoordeel op pensioensparen af te schaffen (3^e pensioenpijler) en de belastingvermindering voor de tweede woning af te schaffen.

5) Sociale fraude en belastingfraude doeltreffend bestrijden door de inspectiediensten te versterken

Voor meer info:

ABVV

Hoogstraat 42 | 1000 Brussel

Tel. +32 2 506 82 11 | Fax +32 2 506 82 29

info@abvv.be | www.abvv.be

vakbondABVV

Volledige of gedeeltelijke overname of reproductie van de tekst uit deze brochure mag alleen met duidelijke bronvermelding.
Verantwoordelijke uitgever: Robert Vertenuel © november 2019